

Pětatřicet dívek - Štědroň Jiří

Příště jenom k jedný z dam,
svý city uchovám,
dám vale nezávaznej hrám,
toulavý boty pochovám.

Často jsem měl dívek víc,
co měly krásnou bledou líc,
nemáš nic, když je jich víc,
nevíš kudy kam.

Zůstal jsem tu sám
a nemám stání,
v noci je mi hůř
než za svítání,
pětatřicet dívek spát mi brání,
mám trápení.

K zoufalství mi schází chvíle krátká
a má chůze je už trochu vratká,
samota je daň a taky splátka,
lásku zahání.

Těžko se pak ubráníš,
tvá hlava padá níž,
sotva ještě najdeš skryš,
kdo tě vochrání.

Já nebyl žádněj donchuan,
jen přítel, přítel krásnejch dam,
chvíli tu a chvíli tam,
srdce na dlani.

Zůstal jsem tu sám
a nemám stání,
v noci je mi hůř
než za svítání,
pětatřicet dívek spát mi brání,
mám trápení.

K zoufalství mi schází chvíle krátká
a má chůze je už trochu vratká,
samota je daň a taky splátka,
lásku zahání.

Příště jenom k jedný z dam
přízeň uchovám,
chci to říci také vám
a navíc radu dám.

Najdi dívku jedinou
a život bude hrou,
nemáš nic, když je jich víc,
nevíš kudy kam.

Zůstal jsem tu sám
a nemám stání,
v noci je mi hůř
než za svítání,
pětatřicet dívek spát mi brání,

mám trápení.

K zoufalství mi schází chvíle krátká
a má chůze je už trochu vratká,
samota je daň a taky splátka,
lásku zahání.